

آینه

چرا ترامپ نمی‌تواند کسی را اقناع کند؟

● **عبدالله گنجی:** پس از سخنان وی [ترامپ] فقط آل‌سعود، صهیونیست‌ها و مریم قجر از آن استقبال کردند. گویی همه‌چیز به نفع انقلاب اسلامی رقم می‌خورد و گویی ترامپ مأمور اثبات سخنان رهبران انقلاب اسلامی است. گویی ترامپ مأمور بازگرداندن روحانی به ریل انقلابی‌گری است و گویی ترامپ مأمور تولید سرمایه اجتماعی مضاعف برای سپاه است. او خواست، خود را در کنار ملت ایران نشان دهد، اما با واژه «خلیج عربی»، «ملت تروریست» و «منع ورود ایرانیان به آمریکا» ایران را علیه آمریکا پیکارچه کرد. راستی چرا ترامپ قدرت اقل‌گیری ندارد؟ بدون تردید منطق محکم نظام جمهوری اسلامی در پایبندی به تعهدات بین‌المللی، مبارزه با تروریسم و مردمی‌بودن، آن سه عامل اصلی است. ترامپ نتوانست هیچ وجدانی را با خود همراه کند. او احق‌تر از آن است که نخبگان آمریکا فکر می‌کنند. ترامپ مأمور رشد شناختی ملت ایران نیست به آمریکاست. ترامپ مأمور پایان‌دادن به تردیدهای خوش‌بینانه عده‌ای در ایران است. ترامپ مأمور ایجاد وحدت حاکمتری در ایران است. این فرد احق، پیکارچه تهدید نیست که فرصت‌های زیادی را در دسترس قرار می‌دهد همان‌گونه‌که اسلاف وی (بوش پسر) صدام را برداشتند، اما در کمال ناباوری دیدند که دوستان انقلاب اسلامی جایگزین وی شدند و دست خالی با چهارهزارو ۵۰۰ کشته عراق را ترک کردند.

اعتراض

اولویت نگاه به داخل

● **عباس عبیدی:** معتمد ایران اگر با چالش‌های خارجی مواجه نشود، دیر یا زود به نوعی از تفاهم داخلی دست خواهد یافت و از این نظر نسبت به آینده امید دارم و تنها مشکلی که نورو این امید را کم‌سو می‌کند، مواجهه حاد خارجی است. به‌عنوان یک کنشگر معتمد که تمام توجه خود را باید صرف سیاست داخلی کنیم، سیاستی که اوضاع آن اصلا تناسب لازم را برای مقابله با تهدیدات خارجی و ترامپ ندارد. شاید مثال‌های بهتری نیز بتوان زد. انتخابات ۱۳۷۶ یک خطر جدی را از ایران و در جریان انفجار الخبر رفع کرد. در نقطه مقابل حوادث پیش‌آمده در انتخابات ۱۳۸۸، زمینه آن را فراهم کرد که بیگانگان بی‌پروای از گذشته علیه ایران اقدام به تحریم کنند. مسئله داخلی فقط به حوزه سیاست محدود نمی‌شود، بلکه وضعیت اقتصادی نیز در روابط خارجی اثرات تعیین‌کننده‌ای دارد. تحریم‌ها علیه ایران هنگامی شکل گرفت و تشدید شد که حدود شش سال از دولت احمدی‌نژاد سپری شده بود و دریغ از ایجاد شغل و رشد اقتصادی. خب روشن بود که طرف‌های مقابل اینها را می‌دیدند و می‌دانستند که این اقتصاد ضربه‌پذیر شده است. بنابراین شکاف و اختلافات حاد سیاسی و تنش میان قوا و نیروهای سیاسی و بی‌توجهی به حقوق مردم و شعبه‌شعبه‌کردن مردم تحت عناوین گوناگون، در فکر عدم رشد اقتصادی و توقف اشتغال و گسترش فقر، در کنار فساد و ناپرابری و تبعیض و کاهش اعتماد اجتماعی، اصلی‌ترین اثر را بر وضعیت ایران در روابط خارجی دارند و ما نه‌تنها باید اینها را حل کنیم، بلکه دست‌مان برای اثرگذاری بر این موارد بازر است. با این توضیحات به نظر می‌رسد که سیاست‌مداران داخل کشور اعم از آنان که در حکومت هستند یا آنان که در بیرون قدرت قرار دارند، بیش از همیشه باید مسیر و ادبیات همدلانه‌ای را در میان خودشان یا با مردم در پیش بگیرند.

آفتاب

چرامی گویم دولت روحانی عاقل است

● **علی‌رضا کریمی:** ۴۸ ساعت قبل از نطق ترامپ ادبیات حسن روحانی تغییر شگرفی داشت. برخی تصور نمودند کار برجام تمام شده است که رئیس‌جمهور این‌گونه برافروخته سخن می‌گوید. اما اکنون کاشف به عمل آمده که شیخ دیپلمات به‌موقع و بجای سیاست «بلخند» را به سیاست «تهاجمی» تبدیل نمود تا رئیس‌بانکی‌ها بداند دولت تدبیر و امید روی دیگری هم دارد. هم‌زمان با ادبیات متفاوت روحانی بازوهای دیپلماسی او یعنی ظریف و صالحی رایزنی‌های گسترده‌ای را در اروپا آغاز کردند تا به آنان اثبات کنند اگر آمریکا از برجام خارج شود ایران منتظر و معطل نمی‌ماند. ادبیات تهاجمی اخیر مقامات ایرانی و صدای واحد تهران در قبال تصمیم احتمالی ترامپ مبنی بر پاره‌کردن برجام، سیستم آمریکا را از ظهور یک حرکت جدید در دنیا ترساند. ادبیات تهاجمی اخیر مقامات ایرانی و صدای واحد تهران در قبال تصمیم احتمالی ترامپ مبنی بر پاره‌کردن برجام، سیستم آمریکا را از ظهور یک حرکت جدید در دنیا ترساند. در تاریخ نظام جمهوری اسلامی بی‌سابقه بوده است که یک مقام آمریکایی ضد ایران سخن بگوید و اولین کسی که پاسخ او را می‌دهد یک مقام عالی‌رتبه اروپایی باشند. این مهم در سایه نگاه متوازن دولت حسن روحانی به دنیا صورت گرفته است. در جریان سخنیف‌گویی اخیر ترامپ، کرملین ضعیف‌ترین و بی‌رمق‌ترین واکنش را ابراز کرد.

politics@sharghdaily.ir

دیپلماسی

سفیر ویتنام در ایران در گفت‌وگو با «شرق»

آمریکارا می‌بخشیم، اما فراموش نمی‌کنیم

لیلا ابراهیمیان

«گذشته را فراموش نمی‌کنیم؛ اما می‌بخشیم»؛ این را سفیر ویتنام در ایران، درباره آمریکا می‌گوید. او به جنگ ۲۰ساله آمریکا و ویتنام اشاره می‌کند که از سال ۱۹۵۵ تا ۱۹۷۷ ادامه داشت. اوج و شدت این جنگ در سال ۱۹۶۵ بود؛ در این سال بیش از ۱۸ هزار نظامی آمریکایی به این کشور اعزام شده بودند. بمباران ویتنام شمالی، جنگ در ویتنام جنوبی و کشته‌شدن دسته‌دسته ویت‌کنگ‌ها از صحنه‌های ماندگار جنگ در این کشور است؛ اما حالا «نگوین هوگ‌تک»، می‌گوید جنگ تمام شده است. دیگر ویتنام کشوری جنگ‌زده نیست، در جنگ هم درجا زده است. آنها از سال ۱۹۹۵ روابط عادی و مناسبات تجاری خود را با آمریکا شروع کرده‌اند. هوگ‌تک قبلا روزنامه‌نگار بوده؛ پنج سال در مجله «امور بین الملل»، وزارت خارجه ویتنام کار کرده است. قبل از آنکه به‌عنوان سفیر به ایران بیاید، به مدت سه‌سال و نیم از سال ۲۰۰۷ تا نیمه سال ۲۰۱۰، کنسول ویتنام در شهر واشگتن بود؛ او هفت سال است به‌عنوان سفیر ویتنام در تهران است. هوگ‌تک از تأثیر برجام در گسترش روابط ایران با ویتنام می‌گوید؛ او می‌داند ویتنام در «نگاه به شرق» برای ایران، جایگاه ویژه‌ای دارد و هائوی دروازه ورود ایران به همکاری با کشورهای «آ.سه.آن» و شرق آسیاست.

دلار است؛ بنابراین ما باید در چند سال آینده حجم مبادلات تجاری میان دو کشور را حدود ۱۰ برابر افزایش دهیم. ممکن است این هدف‌گذاری از نگاه برخی‌ها غیرواقع‌بینانه باشد؛ اما به نظر من با توجه به ظرفیت‌های بالقوه دو کشور امکان رسیدن به این هدف یعنی رساندن حجم مبادلات تجاری دوجانبه به دو میلیارد دلار وجود دارد. ایران می‌تواند محصولات پتروشیمی، کشاورزی و صنعتی و ویتنام صادر کند و ویتنام نیز می‌تواند محصولات مانند کفش، محصولات نساجی، تجهیزات الکترونیک و محصولات کشاورزی به ایران صادر کند؛ بنابراین رقم دو میلیارد دلار رقمی است که می‌توان به آن دست یافت.

چه موانعی در راه تحقق این هدف وجود دارد؟

سؤال بسیار خوبی است. دو مانع عمده در مسیر تحقق این هدف وجود دارد. مانع نخست، مسئله دشواری انجام معاملات است؛ مثلا من با یکی از فعالان اقتصادی ویتنامی صحبت کردم که قصد صادرات به ایران را داشت. از سوی دیگر این فرد می‌خواهد در بازار آمریکا هم حضور داشته باشد. اگر او بخواهد سهام خود را در بازار آمریکا بفروشد، باید عملکرد کاملا شفافی داشته باشد و اگر فعالیت او در ایران شفافیت کاملی نداشته باشد، درباره ادامه فعالیتش در آمریکا دچار مشکل خواهد شد. این نمونه نشان می‌دهد که بدون یافتن راه‌حلی برای حل مسئله شفافیت، دادوستد تا چه میزان دشوار است.

فاصله جغرافیایی میان دو کشور مانع دوم در راه تحقق این هدف است. ما درباره گذشته یکدیگر اطلاعاتی داریم؛ اما درباره شرایط کنونی یکدیگر چنین اطلاعاتی در اختیار نداریم. ما تاریخ یکدیگر را می‌دانیم؛ اما مثلا اثر برخی در ویتنام تصور می‌کنند که در ایران جنگ در جریان است و برخی ایرانی‌ها هم همین‌تصور را درباره ویتنام دارند. ازاین‌رو به باور من وظیفه سفارتخانه‌های دو کشور آن است که در شناخت بهتر کشور مقابل به شهروندان کمک کنند. هرچه ما شناخت بیشتری از یکدیگر داشته باشیم، بهتر می‌توانیم با یکدیگر به دادوستد بپردازیم.

وظیفه سفرا کمک به رفع همین تعلقات نادرستی است که تا حدی نیز معلول عملکرد خود ما اصحاب رسانه هستند. چه اقداماتی از سوی سفارت ویتنام در ایران برای اصلاح سو-تقاهمات ناشی از نبود شناخت درست صورت گرفته است؟

وظیفه من معرفی ویتنام و مردم آن به ایرانی‌هاست. من در راستای تحقق این هدف کارهای زیادی انجام داده‌ام. زمانی که به ایران آمدم، یک نمایشگاه عکس برگزار کردم. پس از آن گروه‌های مختلف موسیقی را از ویتنام به ایران دعوت کردم. یک گروه عروسک‌گردانی و یک گروه موسیقی سنتی را از ویتنام به ایران دعوت کردیم. این گروه‌ها در تهران و سایر شهرهای ایران ازجمله اصفهان، شیراز، یزد، کرمان و مازندران به اجرای برنامه پرداختند. به‌تازگی هم گروه عروسک‌گردانی را به ایران آوردیم و حدود دو هزار نفر در یزد به تماشاای برنامه‌های این گروه آمدند. ما همچنین در برج میلاد نیز دو بار به اجرای برنامه پرداختیم و هزاران نفر به تماشای این برنامه‌ها پرداختند. همین اقدامات سبب می‌شود تا مردم شناخت بهتری از ویتنام داشته باشند. به نظر من همین جلسه صاحبه هم به تقویت شناخت مردم ایران از ویتنام کمک می‌کند. همچنین در بهار سال پیش، گروهی از ایران برای ساختن فیلمی با عنوان «بهشت دور نیست» به ویتنام آمدند. ما سال گذشته این فیلم

را به ایران آوردیم و حدود دو هزار نفر در یزد به تماشاای برنامه‌های این گروه آمدند. ما همچنین در برج میلاد نیز دو بار به اجرای برنامه پرداختیم و هزاران نفر به تماشای این برنامه‌ها پرداختند. همین اقدامات سبب می‌شود تا مردم شناخت بهتری از ویتنام داشته باشند. به نظر من همین جلسه صاحبه هم به تقویت شناخت مردم ایران از ویتنام کمک می‌کند. همچنین در بهار سال پیش، گروهی از ایران برای ساختن فیلمی با عنوان «بهشت دور نیست» به ویتنام آمدند. ما سال گذشته این فیلم

را به ایران آوردیم و حدود دو هزار نفر در یزد به تماشاای برنامه‌های این گروه آمدند. ما همچنین در برج میلاد نیز دو بار به اجرای برنامه پرداختیم و هزاران نفر به تماشای این برنامه‌ها پرداختند. همین اقدامات سبب می‌شود تا مردم شناخت بهتری از ویتنام داشته باشند. به نظر من همین جلسه صاحبه هم به تقویت شناخت مردم ایران از ویتنام کمک می‌کند. همچنین در بهار سال پیش، گروهی از ایران برای ساختن فیلمی با عنوان «بهشت دور نیست» به ویتنام آمدند. ما سال گذشته این فیلم

ایجاد شود. شاید بتوان از همین نقطه بحث را به مسائل سیاسی پیوند زد. مناسبات آمریکا و ویتنام برای مدت‌زمانی طولانی چندان حسنه نبوده است. روابط بانکی میان آمریکا و ویتنام در مقطع کنونی تا چه میزان است و آیا این روابط می‌توانند بر مناسبات بانکی میان ویتنام و ایران نیز تأثیرگذار باشند؟

پرسش بسیار خوبی را مطرح کردید. اعمال فشار از سوی آمریکایی‌ها فقط محدود به ویتنام نیست و همه کشورها را شامل می‌شود. به‌عنوان نمونه، آمریکا می‌تواند به یک بانک ویتنامی طرف معامله با ایران اعلام کند که ما نسبت به ایران سوءظن داریم. سوءظن هم چیزی نیست که بتوان میزان دقیق آن را اندازه‌گیری کرد. مثلا آنها می‌گویند فلان بانک با فلان سازمان ممنوعه ارتباط دارد. در این صورت قضیه کاملا روشن است. اما زمانی که از سوءظن صحبت می‌کنند، اندازه‌گیری این مفهوم بسیار دشوار است و هرکس می‌تواند سوءظن داشته باشد. این شیوه کار آنهاست که البته استفاده از آن فقط به ویتنام هم محدود نیست. در چنین شرایطی بانک‌های ما تحت تأثیر این مسائل قرار می‌گیرند و اگر با یک سازمان مورد سوءظن معامله داشته باشند، برایشان مشکل ایجاد می‌شود و ممکن است از سوی آمریکا جریمه شوند.

پرسش من هم دقیقا مربوط به همین نکته است. زمانی که کشورهای اروپایی با استاد به بانک‌های ما تحت تأثیر این مسائل قرار می‌گیرند و اگر با یک سازمان مورد سوءظن معامله داشته باشند، برایشان مشکل ایجاد می‌شود و ممکن است از سوی آمریکا جریمه شوند.

آمریکا یکی از بزرگ‌ترین شرکای تجاری ما است.

آمریکا یک شریک تجاری بزرگ تقریباً برای همه است. به‌همین دلیل همگان از تأثیر تحریم‌های آمریکا بیم دارند. همین ترس در میان اروپایی‌ها، چینی‌ها، ژاپنی‌ها و ویتنامی‌ها وجود دارد. اما می‌خواهم بر نکته دیگری تأکید کنم، چنان‌که می‌دانید شرکت‌های اروپایی زیادی برای فعالیت در ایران ابراز تمایل کرده‌اند. آنها این نکته را درک کرده‌اند که ایران ظرفیت‌های بالقوه‌ای دارد. همین شرکت‌ها هم با آمریکا دادوستد دارند، اما این به آن معنا نیست که به ایران به‌عنوان یک بازار بالقوه نگاه نکنند. به همین دلیل هم اروپایی‌ها برجام را امضا کردند و باوجود تمایل ترامپ به خروج از این توافق، آنها دنبال حفظ آن هستند. این به آن معناست که آنها به ایران به‌عنوان یک شریک بالقوه نگاه می‌کنند. البته این با تلقی دوسویه نیست. اگر اروپایی‌ها تا این حد به آمریکا وابسته بودند و باور به وجود هیچ ظرفیت بالقوه‌ای در اینجا نداشتند، سندی را با شما امضا نمی‌کردند. اما امضای برجام به آن معناست که آنها ایران را دارای ظرفیت‌های بالقوه‌ای می‌بینند.

ما توجه به تقابل تاریخی میان ویتنام و آمریکا در دوران جنگ ویتنام، آنها چگونه توانستند این تجربه تلخ تاریخی را به فراموشی بسپارند و چنین رابطه گسترده‌ای را با آمریکا برقرار کنند و آمریکا به یکی از شرکای اصلی آنها تبدیل شود؟

ما ویتنامی‌ها به این نتیجه رسیدیم که در جنگ متحمل خسارت‌های فراوانی شده‌ایم. شهروندان ما جانشان را از دست دادند. ما اموالمان را از دست دادیم. ما در این جنگ خیلی چیزها را از دست دادیم. اما ما ویتنامی‌ها تصمیم گرفتیم اسیر جنگ نشویم. اگر اسیر جنگ بشویم و تنها به گذشته فکر کنیم، نمی‌توانیم حرکت روبه‌جلو داشته باشیم. بنابراین ما گذشته را فراموش نمی‌کنیم، اما آنچه را در گذشته رخ داده می‌بخشیم. بر مبنای همین طرز فکر است که ما با آمریکا روابط عادی داریم و با این کشور در تمامی زمینه‌ها همکاری می‌کنیم.

ما در جریان جنگ ویتنام که آمریکا شاید معادل بودجه یک سال خود را صرف آن کرد، بیش از

دو میلیون نفر کشته شدند؛ بسیاری از مردم نیز به نزارها پناه بردند. چگونه می‌توان این کینه را به‌خاطر مسائل اقتصادی فراموش کرد؟

چنان‌که قبلا گفتیم و باز هم تأکید می‌کنم، ما چیزی را فراموش نکرده‌ایم. ما همه‌چیز را به خاطر داریم. ما می‌بخشیم اما فراموش نمی‌کنیم.

ویتنام آ.سه.آن است؛ از طرفی با توجه به نقش ایران به‌عنوان گذرگاهی برای کشورهای عضو او، کشورهای آسیای میانه و با توجه به

تمرکز ایران بر بندر چابهار و طرح احیای جاده ابریشم، تا چه میزان می‌توان بر این ظرفیت‌های ترانزیتی سرمایه‌گذاری کرد؟

یکی از اهداف ما از توسعه روابط با ایران استفاده از این کشور به‌عنوان یک پل ارتباطی با کشورهای عضو او و کشورهای همسایه ایران مانند عراق، افغانستان، پاکستان و تاجیکستان است.

از سوی دیگر ویتنام نیز می‌تواند به‌عنوان یک پل ارتباطی برای گسترش روابط ایران با سایر کشورهای عضو آ.سه.آن ایفای نقش کند.

ادامه در صفحه ۱۹

آینه دیروز

- مقام معظم رهبری: حباب حاکمیت پول در غرب شکسته شد
- متکی، وزیر خارجه: نامه جلیلی به سولانا بیان منطق ما است
- قشقاوی، سخنگوی وزارت خارجه: غرب باید مسئولانه به نامه جلیلی پاسخ مثبت بدهد
- میشل عون، رئیس‌جمهور سابق لبنان: ایران قدرتمندترین کشور منطقه و نزدیک‌ترین دوست لبنان است
- محمد عباسی، وزیر تعاون: ایران با کاهش منابع و افزایش نیازهای جامعه روبه‌روست
- علی‌اکبر عرب‌مازار، رئیس سازمان امور مالیاتی: مالیات دریافتی از اصناف را پس می‌دهیم
- جلیلی، دبیر شورای‌عالی امنیت ملی: دستاورد بوش برای مردم آمریکا و منطقه ناامنی و بی‌ثباتی بوده است

اعتراض

- مقام معظم رهبری: فریادهای اضمحلال لیبرال‌دموکراسی غرب به گوش می‌رسد
- آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی: به فکر آستانه تحمل جامعه باشید
- قشقاوی، سخنگوی وزارت خارجه، با اشاره به ایجاد دفتر حفاظت از منافع آمریکا در تهران اعلام کرد: ایران در انتظار درخواست رسمی واشگتن
- سیدمحمد خاتمی: تهلیسیم نتیجه خدابهریزی
- آیت‌الله صافی‌گلپایگانی از ترویج چادرها و لباس‌های رنگارنگ به‌جای چادر مشکی انتقاد کرد
- متکی، وزیر خارجه، در دیدار با میشل عون: ایران با تمام طرف‌های لبنانی تعامل دارد
- نوذری، وزیر نفت: گاز رستان تأمین می‌شود

ایران

- احمدی‌نژاد: طرح بزرگ تحول برای اصلاح جامع، کامل، مؤثر و هدمفند ساختار اقتصاد کشور تدوین شده است
- متکی، وزیر خارجه: توافق‌نامه راه‌آهن ایران، ترکمنستان و قزاقستان، منطقه را متحول خواهد کرد
- سیداحمد خاتمی: با شعار عقلانیت و اعتدال می‌خواهیم ما را از استکبارستیزی بازدارند
- سعیدبدیع، معاون اجرائی احمدی‌نژاد، خبر داد: حل‌وفصل اختلاف دیدگاه وزارت کار و بانک مرکزی
- کوثری، نایب‌رئیس کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی: مناقبین باید به ایران تحویل داده شوند
- طالبانی، رئیس‌جمهور عراق: هیچ مشکلی با ایران نداریم
- جهانگیرزاده، عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی: پرونده هسته‌ای، توفیق جدی دولت نهم

آفتاب

- مقام معظم رهبری: برخی تلاش دارند به هر بهانه‌ای مردم را ناامید کنند
- آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی: نهاد نماز جمعه برای حفاظت مردم از نظام کارساز است
- حجازی، عضو کمیسیون عمران مجلس: دولت از مانورهای تبلیغاتی در مورد مسکن مهر فاصله بگیرد
- لاریجانی، رئیس مجلس: آمریکا پاسخ‌گوی مدیریت غلط اقتصادی خود باشد
- فیروزآبادی، رئیس ستاد کل نیروهای مسلح: وظیفه علما و اندیشمندان است افکار احمدی‌نژاد را مدون کنند
- پورمحمدی، رئیس سازمان بازرسی کل کشور: سازمان بازرسی از سرمایه‌گذاری حمایت کامل می‌کند
- علی ذبیحی، مشاور احمدی‌نژاد: تغییر وزیر اقتصاد برای جلوگیری از رفتن بودجه نفت به جیب عده‌ای بود

جمهوری اسلامی

- رجب‌زاده، فرمانده نیروی انتظامی تهران: طرح امنیت اجتماعی با شدت بیشتری اجرا می‌شود
- ولایتی، مشاور مقام معظم رهبری: مذاکره با صهیونیست‌ها کمکی به فلسطینیان نمی‌کند
- متکی، وزیر خارجه، در دیدار با میشل عون: روابط ایران و لبنان مبتنی‌بر منافع و نگرانی‌های مشترک است
- سیدمحمد خاتمی: توجه به جوهره دین راه مطمئن تبدیل تقابل به هم‌زیستی است
- احمدی‌نژاد: آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی: نباید اجازه دهیم که انقلاب به دست ناهلان بیفتد
- احمدی‌مقدم، فرمانده نیروی انتظامی: ترافیک تهران تا سال آینده قفل می‌شود

اطلاعات

- مقام معظم رهبری: تقویت امید به آینده در میان جوانان نیاز امروز است
- احمدی‌نژاد: امنیت منطقه در گرو خروج بیگانگان است
- آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی: انگلیس و روسیه باعث تجزیه ایران در دوران قاجار شدند
- ولایتی، مشاور مقام معظم رهبری: صهیونیست‌ها و آمریکایی‌ها دچار مشکلات شده‌اند
- محمدرضا نعمت‌زاده، معاون وزیر نفت، از وزارت نفت رفت